

SENDİKACILIKTA ATEŞTEN GÖMLEK

Aydınlık Gazetesi, 9 Eylül 2013

Yıldırım Koç

Mustafa Kumlu'nun Türk-İş Genel Başkanlığı görevinden istifa ederek ayrılmasının ardından Türk-İş Yönetim Kurulu'nun birinci yedek üyesi göreve çağrıldı ve yönetim kurulu kendi içinde yaptığı görev bölümünde genel başkanlığa Ergün Atalay'ı getirdi.

Türk-İş'in Eski Genel Başkanları

Türk-İş'e bağlı sendikaların toplam üye sayısı 726 bin. Ergün Atalay'ın genel başkanlığını yaptığı Demiryol-İş Sendikası'nın üye sayısı ise yalnızca 15 bin.

Demiryol-İş, tarihinde ilk kez Türk-İş'e genel başkan verdi.

1950'li yıllarda Türk-İş çok zayıftı. Genel başkanlık görevini, 1950'lerde sırasıyla, Ömer Akçakanat, İsmail İnan, Naci Kurt ve Nuri Beşer; 27 Mayıs Devrimi sonrasında da, sırasıyla, Seyfi Demirsoy, Halil Tunç, İbrahim Denizciler, Şevket Yılmaz, Bayram Meral, Salih Kılıç ve Mustafa Kumlu üstlendi.

Demirsoy, Tunç ve Denizciler, Tekgıda-İş'ten, Ş.Yılmaz Teksif'ten, B.Meral Yol-İş'ten ve M.Kumlu da Tes-İş'tendi.

Türk-İş'e genel başkan veren sendikalar (üye sayısı itibarıyla) dönemlerinin en büyük sendikalarındı.

Ergün Atalay'ın Gücünün Kaynağı Nedir?

15 bin üyeli Demiryol-İş'in genel başkanı Ergün Atalay da güçlü. Ancak gücü, genel başkanlığını yaptığı Demiryol-İş'in üye sayısı veya mücadele geleneğinden kaynaklanmıyor.

Ergün Atalay'ın gücünün kaynağı, AKP'li olması ve Başbakan R.T. Erdoğan'la olan çok yakın ilişkisi.

Ancak önümüzdeki süreçte bu yakın ilişki güç kaynağı mı, sıkıntı kaynağı mı olacak, göreceğiz.

Ergün Atalay, çok ilginç ve belalı bir dönemde Türk-İş genel başkanlığına getirildi.

Türkiye'nin en fazla üyeye (156 bin) sahip sendikası olan Türk Metal'in genel başkanı Pevrul Kavlak genel sekreterlik görevini sürdürerek, bu belalı dönemde Ergün Atalay'ın yıpranmasını sağlayacak. Anlaşıldığı kadarıyla, bir dönemin günah keçisi yapılmaya çalışılan Mustafa Kumlu'nun ardından, önümüzdeki zor, sıkıntılı ve belalı dönemin günah keçisi adayı da Ergün Atalay olacak.

Refah Döneminde Kıyak, Kriz Döneminde Fedakarlık

Sendikacılar uyanıktır.

Türk-İş'in 3. Genel Kurulu 1957 yılında toplandı. Genel başkanlık için iki aday vardı: 1954 yılından beri fiilen genel başkanlık görevini yürüten rahmetli Genel Sekreter İsmail İnan ve sağlıklı ömür dilediğim Nuri Beşer. İsmail İnan, CHP'liydi. Nuri Beşer ise Adnan Menderes'in çok yakınında olan bir sendikacıydı. Seçimde ilk turlarda gereken çoğunluğu kimse sağlayamadı.

1953 Genel Kurulunda genel başkanlığa getirilen Naci Kurt, 1954 seçimlerinde Demokratik Parti listesinden milletvekili olmuştu. Onun boşalttığı yere atama yapılmamış, işleri Genel Sekreter İsmail İnan yürütmüştü. 1955-1957 döneminde de Türk-İş'in hükümetle ilişkileri çok kötüydü. 6-7 Eylül 1955 olaylarından sonra Türk-İş'in faaliyeti durdurulmuş, 1957 yılında bazı il sendika birlikleri kapatılmıştı. 1957 genel kurulunda deneyimli sendikacılar araya girdi; CHP'li İsmail İnan'ı genel sekreterliğe ikna ettiler. Genel başkanlığa, A.Menderes'in çok yakınındaki Nuri Beşer seçildi. Nuri Beşer'in bu yolla Türk-İş'e ve işçilere önemli hizmetleri de oldu.

Ancak şimdi şartlar farklı.

Ergün Atalay'ın Türk-İş genel başkanlığı ateşten gömlektir.

Kıdem tazminatı, esneklik, taşeronluk, kiralık işçi büroları gibi konularda temel işçi haklarına yönelik ciddi bir saldırı gündemde.

Ergün Atalay bu saldırıları engelleyemez.

Refah dönemlerinde hükümetler yandaş sendikalara kolaylık gösterebilir. Krizlerde ise yandaşlardan fedakarlık istenir.

Gün, yandaşa avanta sağlanan gün değildir. Gün, yandaştan fedakarlık istenen gündür.

Yandı Türk-İş.